

marks befolkning mener sådan; vi vil ikke på det her område prøve at skyde nogen en hel masse i skoene.

Der har lydt mange advarsler i dag om det komplicerede samarbejde omkring det mellemstatslige og det overstatslige samarbejde og Danmarks stilling i det hele taget, når landene udbygger samarbejdet. Men indimellem må man prøve at vende det om: Hvad er modstykket? Ofte er det godt at se sagen lidt fra den anden side. Er det en etablering af en mur rundt om Danmark i det samfund, vi lever i, med det helt enorme antal af grænsepassager, som vi har?

Vejen frem er et samarbejde omkring asylpolitik, indvandrerepolitik og grænseoverskridende kriminalitet.

Med disse bemærkninger tager vi justitsministerens redegørelse til efterretning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er lidt anstrengende i den her debat, at man altid skal begynde fra scratch, om jeg så må sige, og så skulle til at udrede de mest elementære kendsgerninger én gang til.

Nu gentager hr. Bendt Bendtsen så justitsministerens påstand om, at man ikke kan indlægge oplysninger om f.eks. politisk observans, men alle ved jo efterhånden – og det burde hr. Bendt Bendtsen jo også vide – at de supplerende oplysninger, som kan indlægges gennem SIRENE-kontorerne og udveksles gennem SIRENE-kontorerne, er der ikke disse begrænsninger på. Der kan der udveksles oplysninger om personers forhold, om hvilket som helst forhold vedrørende en person, som man i den konkrete sammenhæng skønner man vil udveksle med andre politikmyndigheder. Det ved hr. Bendt Bendtsen godt, i hvert fald hvis han har læst den hemmelige del af systemet.

Så gentager han også, at man kun kan lægge oplysninger ind, hvis det er i overensstemmelse med de nationale regler. Men vi rejser bl.a. det spørgsmål: Hvad nu, hvis disse oplysninger misbruges i Tyskland f.eks.? Vi ved jo, at de ikke bliver slettet, sådan som de skal efter Schengenkonventionen. De bliver tværtimod opbevaret af tysk politi i tysk politis arkiver helt i strid med Schengenkonventionen i øvrigt og også i strid med danske nationale regler, der lå til grund for indsamlingen og udleveringen af de pågældende oplysninger.

Så danske nationale regler overholdes ikke, og det ved alle, der beskæftiger sig med disse ting.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har forsøgt at følge det med at holde normal procedure og forretningsordenens generelle bestemmelser om, hvordan ministeroptræden skal være under en forespørgselsdebat. Jeg er så tidligere i debatten blevet klandret af hr. Keld Albrechtsen for at holde reglerne.

Nu vil jeg gerne benytte lejligheden til at få rettet den totale misforståelse, som hr. Keld Albrechtsen bliver ved med at køre på, når det drejer sig om forholdet mellem Schengens informationssystem og de kontorer, der skal være hos de nationale myndigheder.

I Danmark vil det være sådan, at det såkaldte SIRENE-kontor vil ligge hos Rigspolicefjen. Det er et kontor, som de andre landes myndigheder skal kunne komme i kontakt med, hvis man står ved en ydre grænse i et andet land og ser, at der foran én ved en paskontrol ved en ydre grænse står en person, der er efterlyst af dansk politi. Der er tale om, at man alene må indlægge nogle meget begrænsede oplysninger, som fremgår af konventionen, som kan give en klar identifikation af, om den person, der står foran én, er den, der er efterlyst af dansk politi.

Når så myndighederne i det pågældende land, hvor den danske statsborger står ved den ydre grænse, skal tage stilling til, om man skal tilbageholde personen, skal udlevere personen til Danmark, skal man have mulighed for at kunne komme i kontakt med dansk politi for at få at vide, hvad grundlaget er for registreringen i Schengens informationssystem. Den kontakt vil for det meste foregå via telefon, via telefax.

Det er altså ikke sådan, som hr. Albrechtsen forsøgte at give udtryk for her, at det foregår gennem et database-edb-system. Det er altså et praktisk samarbejde mellem nationale politikmyndigheder, fra det ene lands politikmyndighed til det andet lands politikmyndighed. Derfor giver man de her personfølsomme oplysninger via telefon, eller man gør det via en telefax, så det ikke ligger ude på Schengens informationssystem, som de myndigheder, der har adgang til det, kan se.

Her er altså tale om en klar beskyttelse, en meget høj beskyttelse af personfølsomme oplysninger. Det er jeg helt enig i, det har vi stor sympati for. Det er det grundlag, der arbejdes